

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רד ע"ב

לשמור על הרוח שלא יעשה עברות וכך יסתלק הרוח

כאן יש סודי סודות ליודעי חכמה, זכאים הם כאשר זה הרוח נתעורר, רוח הזה הוא התפשטות של הנקודה ההיא^[כא], הוא יוצא ממנה ונתפשט בעולם, וזה הוא הסוד של שבת ששורה למטה, ועל כן כתוב בו שמירה, **"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת"**, שבת לא כתוב, אלא **"אֶת הַשַּׁבָּת"**, לרבות זה הרוח השורה על הכל, ונצרך לשמור אותו, יען כי הוא קיים עם האדם, ועל זה כתוב: **"כָּל שִׁמְרַת שַׁבָּת מִחֻלּוֹ"** (ישעיהו נו, ו).

הרוח הזה נהנה מסעודות שבת

בסוד הזה יש עוד סוד אחר, רוח הזה נהנה ביום הזה ממה שישראל נהנים ומהעונג שלהם, ולפיכך נצרך לתת לו עונג במאכל ובמשתה ג' פעמים, בשלש הסעודות של ג' מדרגות האמונה, כמו שנתבאר, וזה נוטל חדוה ועונג מאותן סעודות ישראל, אשרי חלקו של זה המהנה לו ומענג לו ביום הזה.

רוח הזה נהנה כל ששת הימים, מרוח העליון של קדמון כל הקדמונים^[כב], וביום השבת כיון שיורד ורוחץ בגן עדן בלילה, מתענג הרוח מעונג הגוף של סעודות האמונה^[כג], ונתעטר זה הרוח מלמעלה ומלמטה, ונעשה שבע מכל הצדדים, בעונג שלמעלה ושלמטה, ויען שהוא עומד עם האדם, נצרך לו לשמרו, ועל זה כתוב: **"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת"**, שבת זאת היא נקודה תחתונה ההיא^[כד], **"אֶת הַשַּׁבָּת"**, זה הוא אותו הרוח, שהוא התפשטות נקודה ההיא^[כה].

חצי הרוח מאיר למעלה וחציו למטה

התפשטות זו כאשר נתוסף קדושה וברכה מלמעלה על נקודה ההיא, נתוסף הארה על הכל, והרוח נעשה אור המאיר בכל הצדדים, נחלק לו הארה למעלה ומאיר,

וזהו הזוהר

ולפעמים אחת מהנה, כן יש בספירת המלכות ג' בחינות נפש רוח ונשמה ובימי החול תתפשט בחינת הנפש מן המלכות, להופיע ולשכון בעולם הזה, ובשבת מתפשט בחינת הרוח, והבן. **כב**. זו ספירת כתר לפיכך אנו אומרים בשבת קדושת כתר. **כג**. כך נקראין סעודות שבת. **כד**. זו ספירת מלכות. **כה**. זה אור השכינה הקדושה שמתפשט לשכון בעולם הזה.

כא. כאן יגלה בקצור סוד גדול מענין השכינה שהוא אור אלהות הנאצל מן ספירת המלכות לשכון בעולם הזה בכל מקום הראוי לזה. וזהו שאומר שרוח הזה הוא התפשטות מן ספירת המלכות להופיע בישראל בעולם הזה ביום השבת וזה הניצוץ של שבת מתקשר עם הניצוץ אלהות השוכן באדם בתמימות. ודע והבן שכמו באדם לפעמים נפש רוח ונשמה שוכנים בהגוף משולבות יחדו,

ונחלק לו הארה למטה ומאיר, וזהו שכתוב: **"בְּיָנַי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, חלק של נחלה יש לנו כאחד.

החלק שלמעלה נתעטר ביום הזה מעונג העליון הקדוש, ונהנה מזיו העליון של קדמון כל קדמונים^[כז], החלק שלמטה נתעטר ביום הזה מעונג שלמטה, שנהנה באותן הסעודות, ועל כן נצרך לענג לו במאכל ובמשתה, במלבושי כבוד, ובשמחה של הכל.

אם שומר את הרוח כראוי נכלל הרוח במוצאי שבת עם חלק השני

וכאשר נתעטר זה החלק למטה, ונשמר כמו שנצרך, אז עולה למעלה, ומתחבר בחלק אחר ההוא^[כח], וזאת הנקודה נוטלת הכל מלמעלה ומלמטה, ונכללת מכל הצדדים, ולפי שנתעטרה בשבת מלמעלה ומלמטה, כל שאר הימים נותנת שפע לכל, ונתנה לה הממשלה מלמעלה ומלמטה, ובסודות הספר של שלמה המלך, נזכר סוד הזה, ונתבאר על ידי המנורה הקדושה^[כט], אשרי חלקם של ישראל.

זוהר חלק ג' פרשת שלח דף קעג ע"א

השמחה למעלה כשישראל מקבלים השבת

כל ערב שבת, כאשר מקדשים ישראל יום השבת, כרוז נכרוז לארבעה צדדי העולם, האספו מחנות הקדושים, והכינו כסאות, אז נראה שמחה בשלש מאות ותשעים רקיעים, כמה ממונים וכמה שרים מתאספים למקומותם.

העץ החיים מתעורר להתייחד עם המלכות ולהוציא נשמות

כיון שישראל למטה מקדשים השבת, אז נתעורר עץ החיים, שנוקש באותן העלים שלו, רוח אחד הנושב מתוך העולם הבא, ואותן ענפי העץ מתנענעים, ומעלים ריח של העולם הבא, ועץ חיים ההוא נתעורר, ומוציא נשמות קדושות, שיתפשטו על העולם.

נשמה יתירה נכנס באדם

ועל ידי זה נשמות יוצאות ונשמות נכנסות, אלו מעוררות לאלו, אלו יוצאות ואלו נכנסות, ועץ החיים הוא בשמחה.

ישראל בשמחה במנוחה ובעונג

ואז כל ישראל נתעטרים בעטרות של אותן נשמות הקדושות, כולם בשמחה במנוחה, וכל יום השבת יש להם שמחה ההיא ומנוחה ההיא, וכל הצדיקים אשר בגן כולם עולים ומתענגים בעונג העליון של עולם הבא, כשמגיע מוצאי שבת, כל הנשמות פורחות ועולות.

זיו הזוהר

ממדת המלכות בכל ששת ימי המעשה. נמצא שזאת נקודת המלכות מקבלת נחת רוח מלמעלה ומלמטה. כח. כך קראו החבריא לרבי שמעון בר יוחאי.

כז. חלק שלמעלה זו ספירת מלכות וחלק שלמטה זו השכינה הקדושה. כז. אור בחינת הרוח של מדת המלכות נתעלה למקורו במוצאי שבת ותחתיו מתחיל להופיע בעולם הזה האור של בחינת נפש

הנשמה יתירה עולה ונשמות הצדיקים יורדות

בא וראה, כשנכנס השבת, יורדות נשמות לשכון על עם הקדוש, ונשמות הצדיקים עולות למעלה, במוצאי שבת, עולות אותן הנשמות ששכנו על ישראל, ונשמות אחרות יורדות, הן אותן נשמות הצדיקים.

גודל השמחה לנשמה שחידשה בשבת

כיון שעולות כל הנשמות ששכנו על ישראל, הן עולות וקיימות בצורתן לפני המלך הקדוש, והקדוש ברוך הוא שואל לכולן, איזה חדוש היה לכן בעולם ההוא בתורה, זכאות הן אותן האומרות חדושי תורה לפניו, שמחה רבה עושה להן הקדוש ברוך הוא, מאסף לפמליא שלו ואומר, שמעו חדושי תורה שאומרת זאת הנשמה של פלוני, וכולם נותנים מקום לדבור הזה בשתי ישיבות, הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה יחתום לזה הדבור.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רד ע"ב

הרוח שיורד שבת באדם שורה בתוך נפשו של האדם

"וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׂ", כתוב **"וַיִּנְפֹּשׂ"**, וביארו, ווי נפש שאבדה, ונכון הוא, אבל אם כן ווי הגוף צריך לומר, שממנו נאבדה הנפש?

אבל סוד הדבר, באדם יש נפש שהוא לוקחת ומושכת אליו לזה הרוח מערב שבת, וזה הרוח שורה בתוך הנפש הזאת, ודר בה כל יום השבת, ואז הנפש הזאת היא יתירה ברבוי ותועלת יותר ממה שהיתה, ועל כן למדנו, שכל נפשות ישראל מתעטרות ביום השבת, והעטרה שלהם הוא מה ששורה רוח הזה בתוכם, כיון שהשבת יוצא, ואותו הרוח עולה למעלה, אז ווי לנפש שאבדה מה שאבדה, אבדה אותה עטרה העליונה, וכח הקדוש ההוא שהיה בה, וזהו **"וַיִּנְפֹּשׂ"**, ווי נפש, שאבדה מה שאבדה.

המלכות מקבלת השפע ביום ומחלקת בלילה

עונת תלמידי חכמים היודעים סודות עליונים, היא מליל שבת לליל שבת, כמו שנתבאר, אבל דבר זה שאלתי למנורה הקדושה, הלא ידוע שזה הכתר התחתון, מקבל מה שמקבל שפע ביום^[כט], ובלילה הוא נותן מזון לכל חיילותיו, כמו שביארו, שכתוב: **"וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ"** (משלי לא, טו), מקבלת השפע ביום ותתן בלילה^[ל], ועתה אמר הרב שהזיווג צריך להיות בלילה הזה?

על ידי הזיווג של שבת המלכות נותנת נשמות חשובות

והשיב שבודאי צריך להיות הזיווג בלילה הזה, מה הטעם, לפי שבלילה הזה היא מפרשת נשמות לכל החכמים היודעים סודות חכמת הקבלה, וחבור וזיווג לא נמצא ביום

^{כט} זו מדת המלכות ספירה התחתונה. ל. לחלק השפע בפרטיות לכל הנבראים שבעולם הזה.

אחר בכל חדוה בלי ערבוב אחר כמו ביום הזה, ולפיכך אותן הנשמות שמחלקת, מחלקת אותן לחכמים לצדיקים ולחסידים כראוי להם.

בכל לילה יש זיווג

ובכל לילה וליילה הזיווג נמצא בודאי, בחצי הלילה, אבל לא בכל הצדדים כמו זיווג הזה[לא].

עונת תלמידי חכמים

ולפיכך החכמים בעלי הסוד, צריכים לסדר התשמיש שלהם בלילה הזה, מה הטעם, לפי שבכל ימי השבוע יש להם רוח אחר השורה על העולם, ובלילה הזה יש להם רוח אחר קדוש ועליון היורד לבני קדושים, וזה הרוח נושב מן קדמון כל הקדמונים, ויורד לתוך נקודה התחתונה, לתת בה מנוחה לכל, ושפע זו מתחלקת לכל הצדדים למעלה ולמטה, ככתוב: **"בְּיָמֵינוּ וּבְיַמֵּי יִשְׂרָאֵל"**[לב].

וכאשר אותן החכמים יושבים עם אותו רוח הקדוש רוח העליון, צריכים לשמש מטתם, כי זה הרוח מושך אחריו למטה כל אותן נשמות הקדושות, וקדושי עליון נוחלים בכח הרוח הזה, נשמות קדושות לבניהם כראוי.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רה ע"א

בשבת קודש לא צריכים להתפלל על שמירה

כיון שזה הרוח שורה על העולם, כל רוחות רעים וכל מקטרגים רעים נסתלקים מהעולם, ולא נצרך להתפלל על שמירה, לפי שישראל נשמרים הם בכח הרוח ההוא, וסוכת שלום פורסת כנפיה עליהם, והם נשמרים מכל רע.

שהרי למדנו, שבכל מקום שסוכת שלום נמצאת, צד הטומאה לא נמצא שם, ועל כן, נשמרים הם ושמירה נמצאת.

בשבעין עיטורין

יום השבת שמחה היא לכל, והכל נשמר למעלה ולמטה, ונקודה התחתונה תאיר לעלות למעלה ביופי העטרות, שבעים חלקים יותר[לג], וקדמון כל הקדמונים נתעורר.

בשבת עולים התפילות מיד למעלה

אז כאשר מאיר הבקר, עם הקדוש מקדימים לבית הכנסת במלבושי כבוד, בשמחה, מתעטרים בעטרת קדושה שלמעלה, ברוח ההוא השוכן עליהם למטה, משבחים בשירות ותשבחות ועולים התשבחות למעלה, ועליונים ותחתונים כולם בשמחה, ומתעטרים כולם כאחד.

זיו הזוהר

לא. שבחול אין הזדווגות הספירות למעלה **לב.** פירוש ששפע הארת אור בשלמות כמו בשבת. **לג.** על ידי התורה ותפילת ישראל, לפיכך נתעורר הכתר מתחלק בין מדת המלכות ובני ישראל. **לד.** בשבת יש עליית המלכות בשבעין עטורין יותר, הכתר להשפיע בה הארה דלעילא.

אשריכם ישראל

פותחים העליונים ואומרים, זכאים אתם עם הקדוש בארץ, שרבונוכם מעטר לכם, וכל חילות הקדושים מתעטרים ביניכם.

השבת נועם הנשמות

יום הזה, יום הנשמות הוא, ולא יום הגוף, לפי שבו היא ממשלת צרור הנשמות^[לי], וקיימים עליונים ותחתונים כולם בזיווג אחד, בהתעטרות של רוח יתירה העליון הקדוש.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רה ע"ב

ג' תפילות נגד מלכות, ז"א, ובינה

התפלות של שבת מעם הקדוש, שלש תפלות ישנן ביום הזה, נגד ג' שבתות הידועות^[ליה], זה נתבאר וכולן אחד.

בשבת צריך רק לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות

כיון שנכנס עם הקדוש לבית הכנסת, אסור לעסוק אפילו בענין צורך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפלות ותורה, כל אחד כראוי לו, ומי שעוסק בענינים אחרים ובעניני העולם, זה הוא אדם המחלל שבת, אין לו חלק בעם ישראל, שני מלאכים ממונים על זה ביום השבת, והם משימים ידיהם על ראשו, ואומרים: ווי לזה שאין לו חלק בהקדוש ברוך הוא, ועל כן נצרך לעסוק בתפלה ובשירות ותשבחות לרבונם, ולעסוק בתורה.

זיו הזוהר

לד. פירוש ממשלת עולם הבינה. לה. תלת שבתי הן מלכות בינה וכתר מלכות, היינו שבתפילת ליל שבת נעשה יחוד מלכות עם תפארת, ובתפילת שחרית ומוסף נתעלים מלכות ותפארת לשבת העליון, שהיא הבינה, בהתיחדה עם החכמה בהארת הכתר, ובתפילת מנחה הארת הכתר יורד ומאיר עליהם עד למטה מטה.

